

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Roma — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Alessandrowi Sacchiemu

(Sprawa C-255/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Roma

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Alessandro Sacchi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Roma — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora — Zgodność z art. 43 i 49 WE

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.

2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policy zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.

3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopolu państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Verbania — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Matteowi Minesiemu

(Sprawa C-279/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/18)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Verbania

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Matteo Minesi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale del Riesame di Verbania — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora — Zgodność z art. 43 i 49 WE

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.
- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zardziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.
- 3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopoli państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Prato — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Micheli Pulignani, Alfonsowi Picariello, Biance Cilli, Andrei Morettiemu, Maurowi Bianconiemu, Patrizio Goriemu, Emiliowi Duranti, Concetcie Zungri

(Sprawa C-413/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 151/19)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Prato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti, Concetta Zungri

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Prato — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora — Zgodność z art. 43 i 49 WE

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.